

የደረጃና የጨረቃ ውይይት

መግቢያ

በኑሮው የሚደከም ለሌላው፤
 ምንም ቢሆን ምን፤
 ማንም ሰው የሚሠራው - ሥራው፤
 ከራሱ አልፎ ለሌሎች የሚያደርገው፤
 ብርታትና ጤንነት ሲሰጠው፤
 ፍቅር፣ ብርሃን፣ ደስታ ሲሆን ነው የምናየው።
 ለዚህ ምሳሌዎች ብዙዎች ናቸው፤
 ከነርሱም መካከል ደረጃ አንዱ ነው።
 ደረጃ ችግር - መከራ ቢጸናበት፤
 ኑሮ ካቅሙ በላይ ቢሆንበት፤
 በሃሳቡ ራሱን ጥሎ ሰማይ ወጣ፤
 ጨረቃን በመንፈሱ (በሃሳቡ) ቀረባት፤
 ጭንቀቱን - ብሱቱን ነገራት፤
 መፍትሔ ያገኝ መስለው።
 እስቲ እንስማማው፤ የደረጃን ስሜቱን፤
 ድካሙንም ሆነ ብርታቱን፤
 ከጨረቃ ጋር ውይይቱን።

ደረጃ

ዛኒጋባ - ባለ አንድ ክፍል ቤት፤
 ባለ አንድ በርና ባለ አንድ መስኮት፤
 ዙሪያው ምርጊት፤
 መጋረጃም የሌለበት፤
 ሥራ ውዩ በጨለማ የምገባበት፤
 ጎህ ሳይቀድ በጨለማ የምወጣበት፤
 ድክም ሲለኝ የምተኛበት።
 ከአለታት በአንድ ቀን፤ ከወትሮው ደክሜአለሁ፤
 ከቤቴም እንደገባሁ፤
 ሳላሰበው መሬት ላይ ወድቄአለሁ።
 ድካሜም እንደጠፋ፤
 ከባድ እንቅልፍ ውስደኝ ሳለሁ፤
 ድንገት ከእንቅልፌ ነቃሁ፤
 ከዚያም፤ በመስኮቱ በገባ ብርሃን ተደናገጥሁ፤
 የቀሰቀሰችኝ ጨረቃ መሆኗንም አላወቅሁ፤
 ጣደፍ - ጣደፍ ብዬ ተነሳሁ።
 እኔ የፋብሪካ ሰራተኛ - ጸሐይን የረሳኳት፤
 ሥራ የምገባው ጸሐይ ሳትወጣ - በጧት፤
 ከሥራ የምገባው ጸሐይ ስትጠልቅ በምሸት፤
 ጨረቃ ቤቴን በብርሃኗ ጮራ ሞልታበት፤
 ደስ የሚል ብርሃን ቤቴን ድምቅምቅ አድርጎት፤

ቆየት ብዬ እንኳን ሳልደሰትበት፤
የረፈደብኝ መስሎኝ ስርበተበት፤
ልብሴን ለብሼ፤ ቁርሴን ሳልበላ ከቤቴ ወጣሁኝ፤
ወደ ሥራ ቦታ - ወደ ፋብሪካዬ ገሰገሰኩኝ።
 ከመንገዱ አንድም የረፈደበት ላብ አደር አላየሁኝ፤
 ላሊበላዎች - የኔ ብጤዎች ከአይኔ ጠፉብኝ፤
 አልፎ አልፎ ሬሳ ከመንገድ ላይ ሲታዩኝ፤
 መንግሥት እስረኞችን ከእስር ቤት እያወጣ፤
 ድሆች - መንገድ አዳሪዎችንም እየሰበሰበ፤
 በስብሰው እንዲተሉ፤
 ገድሎ የተዋቸው መሰለኝ፤
 እኔ ምናገባኝ፤.....
 ይልቅስ ወደ ሥራዬ ልገሰግስ፤
 አለቃዬ እንዳይቆጣኝ፤
 ደምወዜንም እንዳይቆርጥብኝ፤
እንደምንም ከሥራ ቦታዬ ደረሰኩኝ፤
ግን ከዚያም አንድም ሰው አላየሁኝ፤
ከተዘጋው የፋብሪካ በር፤
ጨለምለም ካለው - ከጣሪያው ከፈፍ ሥር፤
እንደ ጅብራ ግትር ብዬ ቆምኩኝ፤
ከወዲያ ማዶም ሰው ተኝቶ ታዩኝ፤
አዩ! ዘበኛውንም መንግሥት ገድሎታል አልኩኝ።
 ግን ጆሮዬን ምን አደነቆረኝ?
 ለምንድነው የፋብሪካ ድምጽ የማያሰማኝ?
 እጅግ ግራ ገባኝ፤
 ከነከነኝ፤.....
 የማየው ሁሉ እንደ ሕልም ሆነብኝ።
ከዚያ ማዶ - ጨረቃ ገላጣውን ሜዳ በብርሃኗ አሳምራዋለች፤
በወርቅና በብር እንዳጌጡ ሙሽራዎች፤
አሽብርቀው ይታያሉ፤ ቁጥቁጦዎችና ሳሮች፤
ሳላሰበው እግሬ ወደ ሜዳው ወሰደኝ፤
አንገቴም እራሴን ወደ ሰማይ አቀናብኝ፤
ጨረቃ ጸሐይን መስላ፤
ከወትሮው እጅግ ተልቃ፤
እጅግም ደምቃ ታዩኝ፤
በአናቴ ትይዩ እጅግ ቀርባኝ፤
ጸሐይን በተሰከት ያየኋት ነበር የመሰለኝ፤
ፈዝገፍ ቀረሁ፤ ጨረቃ መሆኗን ማመን አቅቶኝ፤
ትንሽ ቆይቶም ሁሉ ነገር ዝብርቅቅ አለብኝ።
እኔ ማነኝ አልኩኝ።
 ገና ሳልሞት - ሥጋና መንፈስ ሳልሆን ተከፍዬ፤
 እኔ እኔን መሆን ተሳነኝ - በሁለትነት ጠባዬ።
 ብርሃኔ ሲያበራልኝ - ጨለማዬ ዋጠኝ፤

ከፍታዬ ሲያሳድገኝ - ዝቅታዬ ቀበረኝ፤
ደግ ደጉን ሲያስመኘኝ - ክፉ ክፋው አጠረኝ፤
በጎ ፈቃዴ ሲያስሮጠኝ - እድል ፈንታዬ አስሮ ያዘኝ፤
ጥሩነቴ ወደፊት ሲገፋኝ - መጥፎነቴ ወደኋላ ጎተተኝ፤
አዎንታዊነቴ ሲያመቻቸኝ - አሉታዊነቴ ቆረቆረኝ፤
መልካም ምግባሬ ሲያስደስተኝ - መጥፎ ሥራዬ ጸጸተኝ፤
አንዱ ጎኔ ሲክበኝ - ሌላው ጎኔ አሳነሰኝ፤
አንዱ ጎኔ ሲያሞግሰኝ - ሌላው ጎኔ አሟረተብኝ፤
በሁለት አቅጣጫ ተወጥሬ - ማንነቴ ጠፋኝ።

እኔ ማነኝ?....

ማንነቴ ያፈነገጠ ከሰው፤

ሰው - ሕይወት አልሰምር ካለው፤

በልቶ ጠግቦ ደስ ካላለው፤

የኑሮ አለመረጋጋት ካበሳጨው፤

መምሰል ብቻ ይሆናል እውነታው፤

ይጣመማል አቅጣጫያው፤

ይወላገዳል ጉዘው፤

ከራሱም ጋር መሆን ያቅተዋል፤

እሱነቱን ጥሎ መሄድ ያስኘዋል።

ሰውና ሃሳቡ፣ ምኞቱ፣ ሕልሙ፣ ቅዠቱ፣

እውነታው፣ እምነቱና ሃይማኖቱ፣

ሁሉም መምሰል - መምሰል ብቻ፣

ተለዋዋጭ ምስል እንደ ዳመና፣

የማይለይ እሱነቱ፤

ጀርባውና ፊቱ።

እንስሣት ሁሉ - እጽዋትም፣

አካላውያን - ነፍስ ያላቸው - የሌላቸውም፣

ሁሉም ተደማምረው - እኔኑ መስለው፣

“ሁላችንም አንድ ነን - ሁላችንም አንድ ነን” ሲሉ ሰማኋቸው።

“ሕልውናችን በጠፈራዊ ሕግጋት ተደንግጓል፤

መሠረታዊ - ውስጣዊ ኃይል ይመራናል፤

ከማንመለስበት እየነጠቀ ይወስደናል።”

የሚሉ ይመስለኛል።

እኔም ልሂዳ! ልደመር ከሌሎቹ፣

ላይቀርልኝ ውህደቱ፤

ልሂድ ራሴን ለቅቄ፣

ከራሴ (ከሥጋዬ) ተነጥቄ፣

ጨረቃን ላናግራት፣

ሰማይ ላይ ተንጠልጥቄ።

ቁንጅናዋን ልግለጽላት፣

በቋንቋዋ - በቋንቋዬ።

ቆይ ወደዚያ ራመድ ልበል - ነጣ ካለው ሥፈራ፣

ከዚያ ሄጄ ላውራ፤

ሰው ከማይደርሥበት ሥፍራ፤

ከምወዳት ከጨረቃ ጋራ።

ጨረቃ፤

የጸሐይ ታናሽ ልጅ፤ የእኔም አገልጋይ፤

ጨለማዬን የምትገፈ - ከለላዬ፤

በሁለመናሽ አምረሽ ደምቀሽ ከበላዬ፤

ምን ብዬ ልጥራሽ፤ ትዝታዬ?.....

ያልተለየሽኝ ከልጅነቴ፤

አንቺኮ ነሽ ዘመዴ፤

እህቴ ልበልሽ እናቴ?

አቤት ውበትሽ - ቁንጅናሽ፤

ይማርካል ሽጋው ጠባይሽ፤

ትእግስተኛነትሽና ፍቅርሽ፤...

ረድኤትሽ የሚበቃ ለአለም፤

ድምቀትሽ ፍቅር፤ ብርሃንሽም ሰላም።

እኔስ ደስ የሚለኝ - ካንቺ ጋር ጨዋታ፤

ሁሉን ያስረሳኛል፤ ይሰጠኛል ደስታ።

ጨረቃ

እህቴ ልበልሽ እናቴ ላልከው፤

በስሜ ላይ ዬን ጨምረህ ጨረቃዬ በለኝ፤

እኔም ላብአደርዬ ብዬ እጠራሃለሁኝ።

ወዝ አደር ብዬ እንዳልጠራህ ወዝ የለህ፤

ላብአደር ብዬ ነው የምጠራህ።

ግን ማልልኝ ከሁሉ አስቀድመህ፤

በራሴ ፈቃድና ኃይል እንዳልሆነ የማናግርህ።

ወደ ፍጡራን ማሕበር በመንፈሱ ለሚዘምት፤

ከጎታቺ ሥጋ ተገንጥሎ በሃሳቡ ለሚወቅት፤

ጠፈር ክፍት ነው ይገባበታል፤

ሁሉም እንደ ደረጃው ይስተናገዳል።

ደረጃ

እሺ፤ ስለምወድሽ ጨረቃዬ ብዬ ነው የምጠራሽ፤

መማሉንም ስሚኝ ስምልልሽ፤

“እውነት እውነት ነው የምልሽ፤

ያንቺ እንዳልሆነ አምናለሁ እስትንፋሰሽ።”

እኔስ መች የኔ - ለኔ ሆንኩ ብለሽ!.....

ሥጋ ሰውነቴን መሬት ትቼ፤

በሃሳብ መጥቄ - በስሜቴ - በመንፈሴ ተነጥቄ፤

እዚህ ተገትሬ - ከፊት ለፊትሽ፤

ስለ ጭንቀቴ ሳዋይሽ።

ግን፤ ምነው - ምነው ጨረቃዬ፤..... ጉድ እኮ አደረግሽኝ!

ከላብ አደርነት እንድታወጧኝ፤

ወይንም መውጫያ መንገዱን እንድትመክራችኛል፤
ልለምንሽ ስቃጣ - አንቺም በችሎታሽ እንድትመራችኛል፤
የሆዴን አውቀሽ ቀደምሺኝ - ላብ አደር አልሺኝ።
ለላብ አደርነርነት አልተፈጠርኩኝ፤
እስቲ ምናለበት ሌላ ስም ብታወጫልኝ።
ጨረቃዬ ስሚኝ፤
እባክሽ ታደጊኝ፤
እድል ፈንታዬን ቀይሼልኝ፤
ከላብ አደርነት አውጪኝ፤
እናትሽ ጸሐይ ናፈቀችኝ፤
ጸሐይን በጧት የሚያሳየኝ፤
ሳትጠልቅ ወደቤት የሚያስገባኝ፤
እባክሽ!...ሌላ ሥራ ፈልጊልኝ።

ጨረቃዬ

ኸረ አንተ ዝም በል!
ዙሪያህን የከበቡህ ይሰሙሃል፤
ከመቼ ወዲህ ነው ለሰው ሥራ ፈላጊ የሆንኩት?
ካለ ምክንያት ይመስልሃል? ከሰው የራቅሁት፤
በምድርና በጸሐይ መካከል የተንጠለጠልኩት።
ይልቅስ ላብ አደርዬ መባሉን ከጠላህ፤
ደረጅዬ ብዬ ልጥራህ።
ግን።.....
አስቀድሜ ልንገርህ - እኔ ምንም ችሎታ እንደሌለኝ፤
ሥራዬን ትቼ መውጣት አልቻልኩም - ተደንግጎ ከተሰጠኝ።

ደረጅዬ

ጨረቃዬ፤ አልረሳውም - ከልጅነት እስከ እውቀት የሚታየኝን፤
በመላው ሰውነትሽ የተሳለውን።
ተራሮችሽ ተጠጋግተው፤
ባንድ በኩል ተቀምጠው፤
እርስ በርሳቸው ተቃቅፈው፤
ሜዳ ከፊትለፊታቸው፤
ፍቅርን የሚገልጽ ስእል ነው፤
እኔ አንቺን ሳይ የማየው።
ምስሉን፤ የማርያምንና የልጇን፤
አልሰርዘውም - አላጠፋውም፤
የሚመስለኝን፤
በአካላዊ ቁመናሽ፤
መንፈሳዊ ገጽታ የሚሰርጸውን።
ያንቺ ሥራማ በጥቅሉ ሁለት፤
ምድርን መዞርና ብርሃን መርጨት፤
ግን ተነግሮ አያልቅም ያንቺ የመኖርሽ በረከት፤

በላያችን ከሚፈሰው ብርሃንን የምናገኘው ምቹት።

ሰውን በሚያስደሰት ችሎታች።

ከላይ በምታዘንበው ብርሃንን።

ይኸው እያናገርሺኝ እየሰማሁሽ።

እኔ ምን ችሎታ አለኝ ትዩአለሽ?

ጨረቃዬ - ችሎታም ባይኖርሽ።

አንቺ ቆንጆ - የሰማይ ዳቦ።

ከእግዚአብሔር ምስክሮች አንዷ ነሽ።

ነፍስ አልባ ብትሆኚ - አክሲዲን ባይኖር በዙሪያሽ።

የጠፈር አካላት (ሜቲዎሮች) ቢረጋግጡሽ።

እሳተ ገሞራ ቢፈላ ከሆድሽ።

የመጠቃት ምልክቶች (ጉርጓዶች)።

በምልአት ቢታዩብሽ - በቆዳ መሬትሽ።

ውሃ ባይኖርሽ የሚያቀዘቅዘሽ።

አይዘሽ - አይዘሽ።

እንዲሁም ሆነሽ። አያል ነው ግልጋሎትሽ።

በተቀረው ከመሬት ይወዳደራል ሁለመኖሽ።

በማዕድናት የከበርሽ።

በአሉሚና፣ በአዛሂትና፣ በብረት ያጌጥሽ።

በቲታኒየም እና በክሮሚየም የከበርሽ።

በሌላም ማንነትሽን በሚገልጽ።

በታላቁ የሰበት ባህርይሽ።

የምድራችንን ውሃዎች እያናወጥሽ።

የባህሮችን ውሃዎች እየገፋሽ።

ማአበል እያስነሳሽ።.....

ከቶ ማን ይዘነጋዋል ያንቺን ኃያልነት።

ከመሃይም እስከ ሳይንቲስት።

በሰበት ኃይልሽም ሆነ በብርሃንሽ።

ሙሉ በሙሉ፣ በግማሹ ወይም በሩቡ ለምናይሽ።

በሰዎች ላይ ተጽናኦ የምታሳድሪማይደለሽ?

የአካል፣ የአይምሮና የፖለቲካ ጤንነትን እየነካካሽ።

በሰባት መቶ ስምንት ሰዓታት ዙረትሽ።

በከፊልም ሆነ በምላት እየሳቅሽ።

የሰዎችን እድል ፈንታ የምትቀይሺ ማይደለሽ?

ለሰው ሁሉ ባይገለጡ ምሥጢራትሽ።

የቡድሃ ሊቃውንት እስኪያምኑብሽ።

በተአምራታዊ ድርጊቶችሽ።

ተሰፋችን ነሽ እኮ፣ ይመቸናል መኖርሽ።

እኔንስ ማርኮኖል ሕልውናሽ።

ይልቅስ በዩኝ - ንገሪኝ።

ጸሐይ ሳትወጣብኝ።

እኔና አንቺ ዛሬ አንላቀቅም።

ቁርጤን ሳላውቅ ርቄ አልሄድም።

እስቲ በቅጡ አዳምጪኝ፤
እጅግ ጭንቅ ነው ያለኝ፤
ቆንጆ ሥራ አሰጪኝ፤
እኔ ዛሬ ከዚህ ብቆይ፣ ለማየት ጸሐይን፣
ታውቁዋለሽ ሥራ ፈት ሆኜ መቅረቴን።
አንቺው ራስሽ - ከእንቅልፌ እስከነቃ ቀስቅሰሽ፤
ብርሃንሽን ከቤቴ አፍሰሠሽ - አፍሰሠሽ
ኸረ እባክሽ - አታሳፍሪኝ ባክሽ፤
ካለ ዛሬም አልለመንኩሽ።

ጨረቃዬ

እና ምን ይሁን ነው የምትለው ደረጅዬ?
ልታጣላኝ ፈለግህ እንዴ - ከፈጣሪዬ።

ደረጅዬ

አላጣላሽም ከፈጣሪሽ - ከፈጣሪዬ።
እርጁኝ፣ ታደጊኝ ነው ልመናዬ።
ሥጋ ልቤን ጥዬ።
የምታዩኝ በሰብአዊ - መንፈሳዊ ህልውናዬ።
እኔምኮ አንቺን ነኝ - እምዬ።
እንደ ጓደኛሽ ቁጠራኝ፤
እዩኝ ተመልከቼኝ፤
ጨረቃዬ አናግራኝ፤
ጸሐይ ሳትወጣብኝ።
እግዚአብሔርሰ፣ ገና ሳላናገረው ነው የሚሰማኝ፤
ግን ሰምቶ ችሮታው ራቀብኝ።
እባክሽ ጆሮሽን ከፍተሽ ብሶቴን ስሚልኝ፤
እባክሽ እንረዳዳ፣ እርሱም ስንረዳዳ ይዩን፤
ሲጥር - ሲግር ማየት ደስ ይለዋል አባት ልጁን፤
ሁላችንም የእግዚአብሔር ምስክሮች ነን።
አንቺን ግሉዝ አካል ብለው ቢጠሩሽ፤
በውጪያዊ አካልሽ፤
ሳር አልባ - ሜዳዎችሽ፤
ወይም እሳት ወለድ ተራሮችሽ፤
አንቺም እኮ ውስጣዊ ሕሊና አለሽ፤
በተፈጥሮአዊ ሕግጋት የሚያንቀሳቅሰሽ።
“ይሁን” የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል ስለሰማሽ፤
አንቺንም ጠፈራዊ ሕሊና ገዛሽ፤
እናም - ይኸው እስከዛሬ ድረስ አለሽ፤
ምድሪቱን እየዞርሽ፤
በራሰሽም ዙሪያ እየተሸከረከርሽ።
እስቲ ልጠይቅሽ፤
“ይሁን” የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል፤

ከሆድሽ ማውጣት ትችዩአለሽ?
እርሱ'ማይደል ነፍስሽ - ሕይወትሽ - የሚያንቀሳቅስሽ?
ታዲያ እኔስ ምናለበት? ብጋራ የውስጥሽን፤
ያንን የማይሻረውን፤ የማይለወጠውን፤
ቃሉን - “ይሁን” የሚለውን።

ጨረቃዬ

ደረጅዬ - ይገርመኛል የረቀቀው ፍልስፍናህ፤
ግን፤ አንተ ከምድራዊነትህ ተላቀህ፤
ስታናግረኝ በመንፈሳዊው ሕልውናህ፤
ሁለንተናዊ - ጠፈራዊ ሕግጋትን ዘነጋህ።
አካላዊ ፍጡራን ቢወጡ ከራሳቸው፤
ሕሊናቸው ብቻ ቢሆን ሕልውናቸው፤
ገዢና ተገዢ ባይኖር በውስጣቸው፤
ሁሉም እየለቀቁ ቢሄዱ እንዳሻቸው፤
ደረጅዬ - ትርምስምሱን እስቲ አስበው።

ይህ እንዳይሆን፤
እኛ የእግዚአብሔር ፍጡራን፤
በጠፈራዊ ሕግጋት ተገዛን፤
ስለዚህ እያንዳንዳችን እንኖራለን፤
ውስጠ ጠባያችንን ከሰውነታችን አጣጥመን።
አንተ ግን ከአቅምህ በላይ ተንፈራገጥህ፤
ውስጣዊና ውጪያዊ ጠባዮችህ ቢቃረኑብህ፤
ከራስህ ውጥተህ ወደኔ መጣህ፤
ይልቅስ ተመለስ - ከኔ ጋራ ወሬ ይቅርብህ።
ሂድ ወደ ሥራህ - ጸሐዬቱ ሳትወጣብህ።

ደረጅዬ

ጨረቃዬ እወድሻለሁ፤
ሰምቼሻለሁ፤ እሺ በቃ! እሄዳለሁ።
ግን ከዚያ በፊት፤
ብሱቴን - ስሜቴን እንድትሰሚኝ እለምንሻለሁ፤
ጸሐዬቱ ሳትወጣብኝ ጣደፍ - ጣደፍ ብዬ አወራለሁ።
የከባድ መኪና ሹፊር - እጅግ ደግ ነበረ አባታችን፤
ቀጥ አድርጎ ያስተዳደረ - ቤተሰቡን እንዲሁም ዘመዶቹን።
ከእለታት አንድ ቀን፤
መኪናው ተገለበጠ - አባታችንም ሄደ ጥሎን፤
ገንዘብ ሲያልቅብን - ረሃብ ገባ ከቤታችን፤
እናታችንም ታመመቺብን።
ደስ የሚል ኑሮ በትውስታ፤
ወይም በወደፊት ተስፋ፤
ለስላሳው ልባችን በችግር ሲበሳ፤
ደስታ ሹልክ ብሎ ከቤታችን ጠፋ።

ከዚህ ነው የጀመረው - የኔ አዲስ ሕይወት፤
ከትምህርት ቤት ወጥቼ - ልብስ ሠፊ የሆነኩት።
እናቴን ለማስታመም፤
ወንድሞቼንና እህቶቼንም ለማስተማር፤
ለዚህ ነው የሁለት ሰው ሥራ የያዘኩት።
 ዋጋው ከፍ ቢልም የምሰፋው ጃኬት፤
 በኔ ደምወዝ የኑሮ ውድነት ቀለደበት።
 የሚወጣው ወጪ - ለምግብ ለእናቴ መድኃኒት፤
 ለልጆቼ መንከባከቢያ - እንዲቆዩልኝ ከትምህርት ቤት፤
 ሁሉም በኔ ሥራ - አስራ ሁለት ሰዓት፤
 የማይለወጥ ከዓመት ዓመት፤
 ኑሮዬ ወደ ታች የሚያድግ - መሻሻል የሌለበት።
ወትትና ሥጋ በዓመት በአል፤
አንድ ቀን ዘይትና ቅባት ሳናይ፤
ሰርክ ጾም - እህል በእህል፤
ማሸላ፤ አተርና ምስር፤
ቆዳችን እስኪመስል ደረቅ አፈር፤
 በኢትዮጵያችን - በድሆች መንደር፤
 በከተማም ቢሆን በባላገር፤
 ከቆሙት በታች - ከሞቱት በላይ ከመንገራገር፤
 ሕመምና ስቃይ የሌለበት - ሞት ይሻለን ነበር።
እህ!.....ተመስገን ልበል፤ ተመስገን፤....
ከችግሮች ሁሉ ባሻገር፤
እስከዛሬ አልደፈረኝም እብደት፤
ከአንጎሌ አልተለየም ንቃት፤
ከሥራዬ አላነሰም ጥራት።
ግን እስቲ ተመልከቺኝ ጨረቃዬ፤
ብጣሽ ጨርቅን ከብጣሽ ጨርቅ ማገናኘት ሥራዬ፤
አስራ ሁለት ሰዓት አቀርቅሬ፤
ከልብስ መስፊያ መኪናዬ፤
ትዳር አለምን ሳላይ - ነጎደ እኮ እድሜዬ!.....
ለሰለሰ ጡንቻዬ፤
በላዬ ላይ አለቀ ሥጋዬ፤
ከአጥንቴ ተጣበቀ ቆዳዬ፤
ተጣመመ አንገቴ፤ ጎበጠ ጀርባዬ፤
ተጨማደደ ፊቴ፤ ቆሳሰለ ገላዬ፤
ወደ ሕመም ተለወጠ ጤናዬ።
 ኑሮዬ እንዳይሆንብኝ ቅዠት፤
 ዘወትር የምስማው ቸክ - ቸክ፤
 ተኝቼም በእንቅልፌ ቸክ - ቸክ፤
 የማይለቀኝ የመኪናው ጩኸት።
ክሮች ብቅ ጥልቅ የሚሉት፤
አይኖቼን አፈዘዙት፤

አይምሮዬን አሰለቸት፤
የሚሸሎኮለኩ - መርፌ በሚበሳቸው ጨርቆች፤
በሥራ ቦታ ክሮች፤ ቤቴ ሥገባም ክሮች፤
አይምሮዬን የሚወሰወሱ ሃሳቦች።
እኔ እንዴት ልላቀቅ፤
ከማያሻሽሉኝ ባላጋሮች።

መርፌና ክር የማይጠግቡ ደሜን ጠጥተው፤
እነሱኑ አስመሰሉኝ - አክስተው - አክስተው፤
እኔ ፈርቼአለሁ፤ እራሴን እንዳልሰተው።
እኔ እንዴት ልለውጠው - እድል ፈንታዬን?
እንዴት ልጠግነው - የከሳው ሰውነቴን?
እንዴት ልመልሰው - የጠፋው ጤንነቴን።
እኔም እንደሰው - እንድመስል ሰውን፤
በረፋዱ ከቤቴ ውጥቶ - በጊዜ የሚገባውን፤
ይህ ምኞቴ - እንዲሆንልኝ እውን፤
ለዚህ እኮነው፤ ያንቺን ልመና የተመኘሁት፤
በችሎታሽ እርጁኝ ያልኩት።
ግን ይህም ከተቆጠረ እንደ ቅገጥት፤
አንቺንም እንደራሴ ቆጥሬ ስለደፈርኩሽ፤
ይቅር በዩኝ እባክሽ - አይለየኝ ፍቅርሽ።

ጨረቃዬ

ደረጅዬ - በጣም ተጨነቀሃል፤
ምድራዊ ምሬትም አማርሃል፤
መቼ ባንተ ብቻ ተወሰነ ይህ ችግር፤.....
የሰው ልጅ ማህበራዊ ኑሮው ቢቀያየር፤
መጥፎው የሰው ጠባይ አልጠፋም ከምድር።
ሰው አላወቀበት - ተቻችሎ መኖርን፤
እንደሚፋቀሩ ባልና ሚስት - አብሮ መሥራትን፤
አልገባውም ጣዕሙን - የጋርዮሽ ኑሮን፤
እንደ ኮሙኒስት - አኩልነትን።
ባሪያ፤ ጭሰኛና ባላባት - አሽከርና ጌታ ከጥንት እንደነበር፤
አገልጋይ ተገልጋይ - አሁንም እንዳይቀር፤...
በጋርዮሽም፤ ቢሆን በባርያ ስርአት፤
በባላባትም ቢሆን በካፒታሊስት፤
ክፋት ሲሰራበት፤
በገንዘብ፤ በጉልበትና በብልጠት፤
ትላንትና እንደነበረ፤ ዛሬም አሏ ስግብግብነት፤
የጥቂቶች አለም - በብዙኃን ጥረት።
አዩ! አዩ! አዩ!.....
ሰው ሞኝ እኮ ነው - መጪውን አያውቅ፤
በልቶ የማይጠግብ - ከሌለው የሚነጥቅ።
በጠፈር ነጠብጣቦች መካከል - ታናናሽ ነጠብጣቦች፤

እናንተ ልቃችሁ የምትመጥቁ ባለ ነፍስ ጠብታዎች፤
በመካከላችሁ ሰርገው ቢሰገሱም መጥፎዎች፤
ተመክሮ፤ ጦርነትም የማይመልሳቸው ሰይጣናቸው፤
ለነርሱ - ምድሪቱ ስትጠፋ ጠፊዎች፤
መጪው ጥሩ ይሆናል - ለናንተ ለጥሩዎች።

ደረጃዬ እወድሃለሁ፤
ችግርህን ተረድቼአለሁ፤
ልመናህንም ሰምቼአለሁ፤
ጽናት ብርታቱን እንዲሰጥህ እጸልያለሁ፤
ግን አንድ ነገር እንድትረዳልኝ እፈልጋለሁ።
እኛ የጠፈር አካላት የምንዘርበት ዑደት አለን፤
የትም አንሄድ ከርሱ ፈቃድ ወጥተን።
አዎ! ሁላችን የፈጣሪያችን ምስክሮች ነን፤
እኔ መሬትን ብቻ ነው የምዘረው፤
መላው ጠፈር ከኔ ጭምር ሁሉም ዘዋሪ ነው፤
ቁሙ ሲለን ነው የምንቆመው።
እኔን - የአለም ሕዝብ እያንጋጠጠ ያየኛል፤
ማየት ብቻውን ሲሆን - አይን ያፈዛል፤
ተስፋም ያስቆርጣል፤
በመንፈስ አርቅቆ መሄድ ልብን ያበራል።
ለሚያስተውል - ጨለማው ብርሃን ይሆናል።
ራስ ወዳድነት አላስኖር ሲል፤
የብዙሃን ጩኸት ሲያይል፤
ሰው ባልጠበቀው መንገድ እግዚአብሔር ይፈርዳል።
ለሁሉም እንደየሥራው ይሰጠዋል።

ደረጃዬ፤.....

ከኔ ጋር መነጋገርህ፤
በመንፈስ አርቅቀህ ስለሄድህ፤
አስተዋይ፤ ደግ ሰው ነህ።
አንተኮ ባታውቀው ነው እንጂ - ባይገባህ፤
የአምላክህን ፈቃድ ነው እየፈጸምክ ያለህ፤
በኋላ ስታስፈለግ ትወስዳለህ።
እስከዚያው፤ ግዳጅህን ፈጽም፤
ምንም ቅር አይበልህ፤
ገንዘብ ቢያጥርህ፤
ኑሮም ቢከፋህ፤
መኖርህ ብቻ ይብቃህ፤
እምነትህ ያጠንክርህ፤
ገቢህን እርሱ ይባርክልህ፤
ጤንነቱን ይስጥህ፤
ደስታንም ይሙላ በውስጥህ፤
በል ወዳጄ - ደረጃዬ፤
ሂድ - ሂድ ወደ ሥራህ፤

በቃ ሂድ፣ ጸሐይ ሳትወጣብህ፣
እኔ ከዚህ በላይ - ምን ልበልህ?

ደረጃዬ

ጨረቃዬ እወድሻለሁ፤
ሰምቼሻለሁ፤ እሺ በቃ! እሄዳለሁ።
አህ!
ሃብታም በሚገዛው፣ ነጣቂዎች በነገሡበት፣
በልሙጥ ስሜት፣ ምኞትና ፍላጎት ብዛት፣
ሃሪፎቹ ኳስ ሜዳውን እንደሚቆጣጠሩት፣
ሃብታሞቹም ምድራችንን የራሳቸው፣
ብዙሃኑንም የበዩ ተመልካች አደረጉት።
እነርሱ በፈጠሩት የአስተዳደር ጉድለት፣
የሴቶች ጭቆና - የሕጻናትና የሽማግሌዎች እንግልት፣
የሰውን ተፈጥሮአዊ መብት፣
ሰላምና ነጻነቱን ነጠቁት።

አውሮፓ አሜሪካን አረብ አገር ቢሰደዱ፣

ከዛም በሰው ቁስል እንጨት የሚሰዱ።

አዎ! ገባኝ፣ ጨረቃዬ -
አሁን ገባኝ፣ እሄዳለሁ፤
ግዳጄን እወጣለሁ፤
በቃ ልሂድ ገባኝ፤
ሰማይ - አድማሱ ቀላ - ቀላ አለብኝ፤
ጸሐይቱ ልትወጣ መሰለኝ፤
ያንቺም ድምጽ ደከሙበኝ፤
እንግዲህ ልሂድ፣ ልሩጥ ከሥራ እንዳያስወጡኝ።

ጨረቃዬ

ቆይ! አንዴ! ቆይ! አንዴ!
አድምጠኝ - በደንብ አድርገህ፤
አንድ አለኝ - የምነግርህ።
ምንም ቢሆን የእግዚአብሔር ነህ፤
እኔም ባልረዳህ፤
እንዲህ እንዳሁኑ በመንፈስህ አርቅቅህ ከሄድህ፣
እምነትና ጽናትን በልብህ ከቀረጽህ፣
ብዙ በረከት አለ የሚጠብቅህ።
የሰውና የፈጣሪ እናቱ የሆኑት፣
“እነኋት እናትህ” ተብላ ለዮሐንስ የተሰጠች፣
ለፈጣሪዋ ገረድና እናት - ለሰዎችም እናት የሆነች፣
በሰብእናዋ ሰውና ፈጣሪን ያቆራኘች፣
ያቺን - አንዲት ንጽሕት ሴት፣
የጠፈር ንግሥት፣
ማርያምን አንተ መቼ አጣሃት።

በመንፈስ አርቅቀህ ሂድ - እስከታገኛት፤
በእምነትና በጽናት እርሷን ተማጠናት፤
ፍቅርህን ግለጽላት፤
ለምናት - እናትዬ አማልጂኝ በላት።
በቃ ሂድ! ማርያም ትከተልህ፤
የምትወዳት - የምትወድህ፤
የባሕርይህ መመኪያ የሆነኹህ፤
እርሷ ናት የምትረዳህ - የምትለምንልህ።
ሂድ ልጄ - ደረጅዬ፤
ከእንቅልፍህ ብድግ ብለህ ሥራን ሥራ፤
ብርሃን - ደስታ ይኖራል ካንተ ጋራ፤
የደግ ሰው መልካም መንፈሱ ሲዘራ፤
ክፋት ሲሸሸ፤ ደስታም ሲሆን የጋራ፤
ይህ ነው የሰው መድኃኒትነት፤
ከሁለትነት - በአንድ ጠባይ መረጋጋት።
እንደሥራህ ሰው ባይከፍልህ፤
ልፋትህን ፈጣሪ ይቁጠርልህ፤
የተመኘኸውን ያድርግልህ፤
እግዚአብሔር ይለመንህ።

ደረጅዬ

ጨረቃዬ፤
ጨለማ በዝቶብኝ እንዳይከፋኝ ብለሽ፤
ከሰማይ ላይ ተሰቀልሽ፤
ጸሐይ ላንቺ የምትሰጠውን ብርሃን ሁሉ ወስደሽ፤
ወደእኔ አስተላለፍሽ፤
ጨለማም ከብርሃን ሰጪ አካላት ሁሉ ተደብቆ፤
ዙሪያሽን እያንዣባባ ሊጮቅሽ፤
ከመሬት ሥር ተደብቆ ሲያደፍጥብሽ፤
እርሱ ከተፈጥሮ ሕግ ውጪ ሊሠራብሽ፤
ሕግ አከባሪዎቼ ተገን ሆኑልሽ፤
ጸሐይ አበራችልሽ፤
ከመሬትም ትንሽ ትንሽ ብርሃን ደረሰሽ፤
እኔም አካልሽ አካሌ መሆኑን፤
ይህንን ሁሉ አሰብኩት፤
የአንቺ፤ የእኔ፤ የጸሐይ፤
የአካላውያን ሁሉ ጠባይ፤
አንድ መሆኑን ተረዳሁት።
የሚነዱት ነደው ብርሃናቸውን ሲፈነጥቁ፤
የማይነዱት ከሚነዱት ብርሃናቸውን ሲያንጸባርቁ፤
ጨለማዎቻችንም ከአካላውያን እየሸሹ ሲደበቁ፤
ይህማይደል ወይ?
የማያቆርጥ የጠፈር አካላት ዙረት።

ይህማይደል ወይ?

የአግዚአብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ ማለት?

በደስታ ብርሃን - ሃዘን ጨለማን ማባረር፤

ክፉውን በደግ መተካት።

አዎ! ጨረቃዬ ሰምቼሻለሁ፤

እሄዳለሁ፤

ጸሐይ ሳትወጣ እደርሳለሁ፤

ደክሜ እስከሞት እሰራለሁ፤

እኔም እንዳንቺ ግዳጄን አወጣለሁ፤

ለአምላኬ እየጸለይኩ፤

የማርያምዬን ምልጃ እየተማጸንኩ፤

በመላእክት ተራዳኢነት እየተማመንኩ፤

በአዎንታዊነትና በተስፋ እኖራለሁ።

መደምደሚያ

አንዱን ሸፍኖ - ሌላውን መስሎ፤

ራስን አሳንሶ - ሥጋን መሬት ጥሎ፤

ለአንድነቱ ታግሎ... ታግሎ... ታግሎ.....።

ሕይወት - በሰማይ - በምድር - በባሕር፤

አዙሪት ወይንስ ዑደት - መሞትና መፈጠር?.....

ራሱን ችሎ በራሱ የሚያድር፤

ሰውና ሰው በማይተዋወቅበት መንደር፤

ከዓመት አዳት እድሜውን ሲቆጥር፤

እርጅና፤ ድካምና ሕመም ሲያብር፤

በአንዱ ሰው ላይ ብዙ አይነት ችግር ሲከመር፤

እጅግ ሲከብድ - ራስን ተሸክሞ መኖር፤

በጧት፤ በተሰለጠነ፤ በምሽት ድንበርብር።

ትንሽ - ኢምንት ሆኖ መኖር፤

መንገድ ላይ እስከማደር፤

ኩምትርትር፤.....

እግሮቻችን በእጆቻችን እስከማሰር፤

ችግር - እስከ መቃብር።

የተቸገረ፤ መሄጃያ ያጣ ሰው፤

የገዛ አይምሮው ነው፤ መሰደጃያውና መጠጊያው።

እና - ምንም - ምንም የለም፤

የሰው ልጅ የማያስበው፤

ምድራዊ ችግር ካቅሙ በላይ ሲጫነው።

ኃላፊነትም የሚሰማው፤

አይምሮውን ሲንከባከበው፤

ችግሮቹን እንዳያስባቸው፤

ጉዳት ላይም እንዳይጥለው፤

አያመኝም ይላል፤ እያመመው።

ወይንም ራሱን ሲያታልል፤

ራሱን ጥሎ ይሄዳል፤
ጠፈርን በሃሳቡ ይቃኛል፤
ተመልሶም ወደራሱ ይመጣል፤
በፍርኃትና በድንጋጤ ይታመማል፤
በሥፍራዎች ሁሉ ትግል፤
ትግል በትግል ውስጥ ሲመሰቃቀል፤
የአለም መጨረሻ እስኪመስል፤
ላይኛል አይሰጥም ይባላል፤
ግን አይምሮ ስንቱን ይሸከማል?
ተሸከሞስ ምን ያህል ይቆያል?
አይምሮ ዘለአለማዊ ላሰቲክ አይደል!.....
ምድራዊ ችግር ካቅም በላይ ሆኗል፤
እብደትና ራሱን ማጥፋት፤
ሕመምተኛ በዝታል።
እንደ ደረጅዬም የሚጎዱ፤
የብዙሃንን ሕይወት እየለወጡ፤
እንደ ጸሐይና ከዋክብት እየነደዱ፤
ለሌሎች የሚሰው፤
እንደ ሻማ እየቀለጡ፤
ብዙኃን ናቸው፤ ራሳቸውን ለሌሎች አሳልፈው የሚሰጡ፤
ከእግዚአብሔር ፈቃድና ትእዛዛት ሳይወጡ።
አዎ! እንደማያቁርጥ የጠፈር አካላት ዙረት፤
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እየጠበቁ - ደግ መሥራት፤
በዚህ ብቻ ነው ሰይጣን የሚሸነፈው፤
አለማችንም ከጥፋት የምትድነው፤
ሰላም ፍቅርና ደስታ የምታገኘው።